

gelig Bestyrelse; og jeg vilde tro, at en Tremandsbestyrelse i Regelen vilde virke lidt hurtigere. Men for de af det ærede Udvalg gjorte Indvendinger herimod har jeg bøjet mig og kan derfor i det hele tiltræde Udvalgets Ændringsforslag i saa Henseende og de deraf følgende forskellige andre Ændringer i Lovforslaget. Med Hensyn til det af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Thomsen) omtalte Underændringsforslag under Nr. 4 vil jeg sige, at jeg gerne vil tiltræde dette Underændringsforslag. Idet jeg i det hele kan tiltræde, hvad det ærede Medlem sagde, mener jeg, at naar man skrider til her i denne Kirkernes Bestyrelse at indsætte et Medlem fra Kommuneraadet, saa bør man ogsaa give dette Medlem hans fulde Stilling. Jeg maa derfor ogsaa sige, at dette „tiltraadt af“, som nu af et Flertal foreslaas indsat, ønsker jeg forandret til „og“ i Overensstemmelse med Mindretallets Underændringsforslag under Nr. 4. Der stod tidligere „og“, og jeg maa fremdeles holde paa dette Ord, idet nemlig Udtrykket „tiltraadt af“ giver dette kommunevalgte Medlem en lidt anden Stilling end Menighedsraadets Medlemmer. Jeg vilde gerne have, at det kommunevalgte Medlem fik fuldstændig Ligestilling med Menighedsraadsmedlemmerne, ellers bliver det, som om Kommunens Medlem bliver en Slags Bisidder i det samlede Raad. Han bør derimod have fuld Ret til at være med til at vælge Formand og i det hele taget have den samme Ret som ethvert af de andre Medlemmer af Bestyrelsen. Jeg kan altsaa fuldt ud tiltræde Underændringsforslaget under Nr. 4 og vil meget tilraade, at det bliver vedtaget.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 10, som er stillet af et Flertal, kan jeg ogsaa tiltræde, hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) udtalte om det. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at det eneste Offer, som der her kan blive Tale om til vedkommende Organist, er Offeret for Barnedaab, idet nemlig ingen anden kirkelig Forretning vil falde indenfor Gudstjenesten. Da dette Offer for Barnedaab er et fast Offer, som kan kræves og fastsættes for de øvrige offerberetigede, Præsten og Kirkesangeren, saa burde det, hvis det skulde kunne tages af Organisten, ogsaa for ham være et fast Offer. Er det ikke det, finder jeg, det er det tydeligste og klareste, at der staar, at der „kan ikke tages“. Thi ellers vil Følgen være den, at man gør Forskel paa rige Daabshandlinger og fattige Daabs-

handlinger; de rige vil betale for deres Daabshandlinger og for Organisten for at spille der, og de fattige vil ikke betale. Men jeg vilde gerne gøre mig Umage for, at denne Forskel mellem rige og fattige indenfor Kirken, og navnlig indenfor Gudstjenesten, saa vidt muligt blev slettet, og at alle der blev lige. Jeg ser nu ikke, at det er muligt at gøre alle lige paa dette Omraade, hvis man ikke ganske tydeligt og skarpt bestemmer. Der kan ikke tages. Siger man: Der maa ikke kræves, vil Folk faktisk ikke blive stillet lige med Hensyn til Daabshandlinger; siger man derimod: Der maa ikke tages, har man derved igennem Loven bestræbt sig for at faa Folk stillet lige paa dette Punkt. Jeg skulde derfor meget fraraade Ændringsforslag Nr. 10.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget med Undtagelse af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) vedrørende Ligningsforholdene, ønsker det nævnte ærede Medlem, at man skulde blive staaende ved det tidligere af Folketinget vedtagne, at man alle Vegne kun kunde ansætte det lignede Bidrags Størrelse til $\frac{1}{10}$ pCt. af Kommunens Skatteindtægt. Jeg skal sige, at min Grund til at gaa med til, hvad det øvrige Udvalg har ønsket med Hensyn til Ligningen, har ingenlunde været den, at jeg egentlig har næret nogen Mistanke til Kommunalbestyrelserne. Jeg mener, at de Kommunalbestyrelser, altsaa her Kommunalbestyrelserne i Byerne, som hidtil har kunnet yde meget større Bidrag, neppe, fordi der blev vedtaget en Bestemmelse, som gav dem Ret til at modsætte sig større Bidrag end den nævnte $\frac{1}{10}$ pCt., derfor vilde nedsætte deres Bidrag. Jeg er ret vis paa, at det ikke vil være nødvendigt at sætte det, som nu af Udvalget er foreslaaet, for at faa Kommunalbestyrelserne til at yde det, men jeg blev efterhaanden under Udvalgsbehandlingen opmærksom paa, at der har været og er fremdeles en saa stor Forskel paa de Kirker, som tidligere har været selvejende, navnlig Kirkerne i Byerne, og de Kirker, som efter Tiendeafløsningen blev selvejende Kirker, at jeg synes, der kan være Grund til ogsaa i Lovforslaget at gøre en Forskel paa disse Kirker. Det ærede Medlem mente, at det var særlig Kirkerne paa Landet, som var forskellige fra Kirkerne i Byerne, men det er egentlig ikke saa meget Forskellen mellem By og Land, der gør sig gældende, som det er Forskellen mellem de Kirker, der blev selvejende ved Tiendeloven, og